

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Consideratio status damnatorum, quod actiones ipsorum inprimis malas, concernit

Fecht, Johann

Durlaci, 1680

XXXII.

[urn:nbn:de:bsz:31-122744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122744)

poenas imminere censent, quæ sunt damnationis illorum præcipua, non adventitia & ut vulgò loquuntur, accidentaria.

XXXI. Gottfridus Cundisius, Academiae quondam ad Salam Doctor, in Notis ad Compendium Hutterianum hæc habet: Vermis mordens symbolum est, curarum cor exedentium, in primis sensus acerbissimi in se effusa ira Dei & adversus peccata sua irritati iudicii Divini & horribilium poenarum & dolorum, seu morsuum male conscientie, implacabilis odii, item indignationis, murmuris & fremitus adversus DEUM, ortorum à fulmine sententiae damnatoria tristissimo, quibuscum conjuncta est futura sui-ipsius detestatio & execratio & votum *in æternam* seu subita reductionis in nihilum, sed irritum & inane. Pleraque ex Harbardo, quem supra §. XXV. allegavimus. Georgius Albrecht, facundissimus quondam Nerolingenfium Ecclesiastes & Superintendentens, in Concionibus, quibus statum infernalem cœtui suo explicuit, eandem tueretur & defendit sententiam. Sermone XXVII. Livorem & invidiam, adversus semet, ob impoenitentiam, adversus salvatos, ob gloriam, adversus poenarum socios, ob gradus differentiam: Sermone XXIX. *invidiam* & blasphemiam, contra DEUM triumum, contra res creatas, Parentes, Praeceptores, proximum, seipsos, propriaque membra, damnatis asserit. Denique Sermone XXXIV. inter alias causas, cur justum sit, peccata temporalia aeternum puniri, & hanc: quia interminabile peccatum interminabili poena coerceri conveniat, recenset.

XXXII. D. Jo. Georg. Dorfscheus & D. Jo. Conr. Dannhaeuser, par Theologorum Argentoratensium celeberrimum, libertatem hic sentiendi, quod quisque veritati convenientius judicat, permittunt, quamquam hic in sententiam, non peccare damnatos, ille in contrariam propendat. Nam in Synopsi Theolog. Zachar. cap. IX. §. 197. cum hanc quæstionem attigisset & pro negante argumenta, maximam partem ex Parkero, quem allegat, protulisset, concludit: Nihil hic de eâ re pronunciamus, remittimus lectionem ad Doctorem Nostrum Gerhardum contrarium asserentem. Hic verò in Hodosophiâ, Phæn. IV. p. 258. Videtur, ait, probabilius & ad gloriam Divinam justius, (quamquam hic iudicium modeste submittamus) fore blasphemiarum & peccatorum contra DEUM, cujus *parædoxum* cum hoc mundo finitur, modum ac terminum. Quod in Lactis Catechetici eâ parte, quæ

quæ de tertio Symboli Apostolici articulo agit, iisdem ferè verbis repetiit.

XXXIII. Addimus ex Academiâ Salanâ excellentissimæ eruditionis Virum, Johannem Musæum, qui in Locis Theol. ad calamum pro lectione dictatis, ubi de pœnis infernalibus agit, sententiam suam his verbis promit: *Ex parte voluntatis importat damnatio æterna, privativè considerata, carentiam amoris DEI & gaudii, quod in DEO habere deberent. Sicut enim DELM damnati non cognoscunt, tanquam suum bonum, qualis in se est, sed tanquam judicem & scelerum vindicem severissimum: ideo nec amabunt DEUM, nec in ipso gaudebunt, sed potius odio ipsum habebunt maximo. Sicut enim pœnas, quas instiget damnatis, detestabuntur: ita quoque ipsum DELM instigentem odio habebunt.* Et ex Eberhardinâ ad Nicrum virum accuratissimi iudicii, Jo. Adamum Osiandrum, qui in Collegio, præcipuas fidei controversias complectente, art. XXI. §. 3. hanc format thesin: *Non probabile est, damnatos in inferno semper peccare, imprimis blasphemando.*

XXXIV. Vides, in hoc, non Pontificiorum tantum & Reformatorum, sed & Augustanæ Confessioni addictorum Theologorum, dissensu, varias, easque adversâ inter sese fronte pugnant, agitari de propositâ quæstione opiniones. Quapropter eo te minori periculo implicabis, quamcunque defenderis sententiam. Etsi ex tractatione argumetorum, huic illive parti faventium, sole meridiano clarius apparebit, quot quantaq; fidei nostræ capita, sive defensione sive oppugnatione unius alteriusq; sententiæ & argumenti, etiam à non advertentibus, convellantur. Quæ causa quoque est, cur non otiosa æstimari controversiæ hujus discussio, sed referta variis gravissimisque usibus, jure meritoque debeat.

XXXV. Nam primò, nonnulli *ἠτιχῶσι*, sententiam suspendunt, nihilque sive in agentem sive in negantem partem determinant. Quo præter eos, qui *ἠποχῶν* profitentur, referendos omnes illos esse cenfeo, qui, dum in locis, compendiisque Theologicis, de infernalibus pœnis tractant, considerationem hujus quæstionis prætereunt, contenti generali vel certe Scripturariâ, (ut nunc ita appellem id, quod Sacræ Pandectæ expressis verbis efferunt) cruciatuum istorum delineatione. Quibus ut litem nullam movemus: ita nec nobis vitio dari posse existimamus, si inquiramus in